

I besparingstider; BKC i farozonen.

Det är inte hundra procent säkert att det var dödsstöten för det barn- och kvinnomedicinska centret i Lund, som utdelades i arbetsgruppen för strukturfrågor för landstinget Skåne vid sammanträdet i tisdags 5 november, men framtiden för projektet blev med ens mycket osäkrare.

De stora underskotten som man förväntar hos huvudmännen för sjukvården i Skåne, Malmöhus läns landsting, Kristianstad läns landsting och Malmö kommun på ungefär 1000 miljoner kronor för 1996 har lett till en ny granskning av de investeringar, som är aktuella de kommande åren och som påverkar sjukvårdsstrukturen i Skåne. Det är tveksamt om BKC i Lund påverkar strukturen, men det togs med ändå eftersom det är den största enskilda investeringen inom skånesjukvården på denna sidan sekelskiftet.

En lång historia

Barn- och kvinnomedicinskt centrum (BKC) i Lund är ett projekt med lång förhistoria. Syftet är att lösa barnsjukvårdens lokalproblem; föra samman barn- och kvinnosjukvård på ett modernt sätt; bryta upp gamla revir i form av klinikgränser och skapa en vårdorganisation, som utgår ifrån patientens behov på ett annat sätt än idag. Centrumtanken är om-

stridd just för att den hotar gamla revir. Det barn och kvinnomedicinska huset har varit omstritt eftersom planerna krävde att seminariebyggnaden skulle rivras. Den frågan är nu löst på ett mycket tilltalande sätt. Seminariet skall finnas kvar och kopplas samman med den nya byggnaden. Investeringen har också ifrågasatts av ekonomiska skäl. Fram till för några månader sedan såg det ändå ljus ut för BKC. Projektgruppen med Ulf Westgren i spetsen arbetade målmedvetet med att jämka samman stridande viljor på läkarsidan och med att trimma projektet. Det fanns också politisk acceptans för BKC i Malmöhus läns landsting och företrädare för M-landstinget och för Malmö verkade vara överens om att projektet skulle förverkligas. Man har inte varit entusiastisk, men BKC har tolererats.

Investeringsgranskning

Bilden är annorlunda idag. När landstingens skatteprognoser slog fel och de ekonomiska problemen ökade för M- och L-landstingen begärde man från Kristianstads sida ny granskning av alla stora investeringar. De ligger huvudsakligen i Malmöhus landstinget. Stödet från Malmö kommun tycks ha minskat och moderaterna verkar vilja införa investeringsstopp för att komma tillrätta med de ekonomiska problemen. Frågan kompliceras också genom att det krävs i försöken att samordna sjukvården

i Lund och Malmö. Det är inte uteslutet att man från Malmö sida vill använda BKC för att förhandla sig till en för dem mera förmånlig fördelning av Malmö/Lund-sjukvården. Förhållning av investerings- och strukturbeslut till efter årsskiftet ingår troligen också i taktiken både från Malmö och Kristianstad. Då lämnar Bengt Holgersson för att bli landshövding i Skåne och efterträds av en ny företrädare för M-landstinget. Oavsett vem det blir kan man knappast räkna med att hon direkt har samma starka position inom socialdemokratin och inom landstinget som Bengt Holgersson.

Vad händer då om BKC-projektet sänks? Den omedelbara effekten är med all sannolikhet att eldsjälarna för projektet, de som i stort sett dag och natt umgått med det i dess olika faser, tappar sugen och förlorar den lilla tilltro de eventuellt haft till sjukvårdspolitikerna. Det går väl att leva med. Värre är att det troligen inte går att engagera företrädare för barnsjukvården i Lund för något nytt alternativt projekt under flera år framöver. Viljan att satsa kropp och själ på det sätt som krävs kommer knappast att finnas. Det finns också på lite längre sikt en risk att Lunds universitetssjukhus tappar den avancerade barnsjukvården eller delar av den och då blir det knappast till något annat skåniskt sjukhus utan till Stockholm eller Göteborg.

V engagemang?

Skall då vänsterpartiet engagera sig för ett socialdemokratiskt prestigeprojekt samtidigt, som man tvingas medverka till skarpa besparingar? Svaret är givetvis inte självklart, men jag vill ändå svara ja på den frågan. Det är rätt att socialdemokraterna har satsat mycket prestige på BKC. Det är också rätt att man varit okänslig för motargument och för bevarandeintressen. Men det är i allt väsentligt historia idag. Barn- och kvinnomedicinskt centrum som det ser ut idag är en hårt bantad och mycket väl analyserad framtidssatsning. Det har goda förutsättningar för att bli just ett centrum för god, modern barn- och kvinnosjukvård, som behövs på Lunds lasarett. Jag tror också på BKC som något av en symbol för framtidstro. I dåliga tider blir visserligen alla byggnadskranar vackra, men vackrast blir de, som används för att skapa en bättre framtid för barnen. De visar att barnen inte glöms bort och att vi tror på framtiden. Tänk er julen 1997 med tända julgranar i byggnadskranarna vid BKC! Det blir en vacker syn. Därför tycker jag att landstingspolitikerna i Malmöhus län skall lyssna på vad kollegerna i Malmö och Kristianstad har att säga, ta till sig deras kloka synpunkter men sedan utöva det mandat de fått av väljarna i det egna landstinget och ta hela ansvaret för att BKC förverkligas.

Rolf L Nilson

Även solen har sina fläckar; En av årets lundabor.

Veckobladet sätter en ära i att göra läsekretsen uppmärksam på uppmärksammade lundabor. Det är därför självklart för oss i redaktionen att referera utfallet av Vår bostads årliga evenemang: 1996 års sämsta värdar. Man utser givetvis inte 1996 års sämsta värdar varje årt. ex 1987. Då utsåg man det årets sämsta värdar. Vår bostad är för övrigt enligt egen utsago Sveriges mest lästa med en TS-upplaga på 1 071 000 ex, första halvåret 1996.

Det är fem män och tre kvinnor som är 1996 års åtta sämsta värdar. Värstingen är Thomas Nystedt, som äger Stuartsgatan 4 i Göteborg. Av juryns motivering framgår att han förföljer sina hyresgäster, spionerar på dem, drar

dem inför domstol och säger upp dem. Allt på löpande band..

Lunds bidrag till samlingen kommer inte riktigt upp i samma klass. Det är Bengt Hellborg, värd



Ur Vår bostad Nr 11/96

på Västertull 1, Bantorget 13A i Lund. Det stora problemet i hans hus är vem, som har rätt till gemensamhetsutrymmena. Bengt Hellborg har kallat dem så när han

LUND

Ägare: Bengt Hellborg

Fastighet: Västertull 1 på Bantorget 13A

Beslut: Åtgärdsföreläggande. Ålagda åtgärder ej vidtagna. Fastighetsägaren har begärt resning i Högsta domstolen.

sökt bygglov och räntebidrag. Trots att hyresnämnden och hovrätten gett dem rätt har hyresgästerna haft svårt att få tillgång till lokalerna. Hellborg har i stället överklagat vidare till Högsta Domstolen. På Hellborgs meritlista står dessutom att han har en polisanmälan på halsen sedan han låst ute en hyresgäst, som tillfälligt bott i gemensamhetslokalerna och bytt låset så att han inte kom åt sina tillhörigheter. Hellborg påstås senare ha slängt ut dem på gatan. Åtalet är nerlagt och till dess Högsta domstolen fattat beslut om resning står hobbylokalerna tomma. Det låter kanske inte så farligt, men vi vill ändå uppmärksamma uppmärksammade lundabor.

Erbar

Om njutningen av att gå på politiska möten

De politiska partierna är i kris. Det behövs nya former. Och ska vi trots allt ha kvar partierna måste de bryta med sitt gamla sätt att arbeta, påstås det. I synnerhet utpekade de traditionella mötena som förlagade och avskräckande.

Jag tycker det duger bra med det gamla.

Erfarenhet & förnyelse

I tisdags kväll hade vänsterpartiet medlemsmöte. Tjugo medlemmar mellan 21 och 77 år, plus en icke-medlem, trängde ihop sej i det lilla rummet innanför expeditionen. Ordförande Göran hälsade välkommen.

Det påminnes om Kristallnattsaktionen nu på lördag och rapporterades att partioorganisationen har fått netto sex nya medlemmar sen årsskiftet. Så var det några kommunala fyllnadval. Mats Bohgard går upp som ersättare i miljönämnden och Finn Hagberg blir ny ersättare där - Finn är gammal fritidspolitiker men sällan ovillig att prova något nytt. Unga Monica Blomqvist blir ersättare i utbildningsnämnden och bör från den positionen kunna stärka kampanjen för fria skolmaltider i gymnasiet.

Och så var det dags för diskussionsfrågorna.

Vi lät oss inte provoceras

Varför stagnerar opinions-siffrorna för vänsterpartiet i Lund när de ökar så starkt i övriga landet? Den formuleringen trodde styrelsen skulle locka till en lång och kanske hetsig debatt. Men icke.

Sven-Bertil Persson, partifunktionär och kommunalpolitiker, fyllde på med att vänsterpartiet (enligt Sydsvenskans mätning) också klarar sej sämre än de kommunala koalitionsbröderna s och mp. Trots att partiet (åtminstone enligt egen uppfattning) är det mest aktiva och pådrivande i det rödgröna maktblocket. Dessutom är den personella basen bräcklig. Något avhopp till från fullmäktige och partiet får svårt att hitta villiga ersättare på sin valsedel (ett öde som redan har drabbat socialdemokraterna i Eslöv). Svårt, tyckte Sven-Bertil. Den gamla modellen fungerar uppenbarligen inte längre, men risken är att vi yrvaket spritter upp inför nästa val, famlar i pärmarna och åter börjar jobba efter den manual som vi hade sådan framgång med 1973.

Gensvaret på dessa provokationer blev som sagt matt. Det orginellaste som sades i diskussionen var att förgubningen inte är något problem. Det finns fortfarande för få åldringar i politiken, det är de medelgamla

som brer ut sej för mycket. Men mötet uppdrog åt styrelsen att tillsätta en mellanvalskommitté, med halva styrkan från Ung Vänster, för att fritt analysera läget och ge idéer om hur partiets image (och politik?) kan förnyas.

In i kärnan

- Vänsterpartiet i Lund har inga visioner längre! Vårt viktigaste krav tycks vara balanserad kommunal budget.

- Å andra sidan låter det som ett förstamajslagord med fin svikt. BUDGET I BALANS, BUDGET I BALANS.

vi få grepp om de tvåhundra miljonerna. Vi rör oss från periferin in i politikens kärna.

Vi andra sträckte på oss lite stort och hade egentligen inget att invända.

Tid för ideologi?

Intrycket av vänsterpartiet som ett ansvars-kännande, stadsbärande parti förstärktes när vi därefter lyssnade på Kajsa Theander. Hon är ordförande i kommunaldelsnämnd Söder och hade som sådan kastats in i en mängd konkreta arbetsuppgifter när den nya organisationen skulle igång. Man klara med

Det gnölades över vissa mp-representanter som stöder borgerliga förslag om ökad upphandling, t.ex. av åldringsvården. Men med tanke på det partiets position och väljare har de suttit förvånansvärt stilla i koalitionsbåten, sas det också.

Trafik, som vanligt

Till slut blev det en liten trafikdiskussion. Det blir det på nästan alla medlemsmöten numera, och en bakgrund är väl att det har hänt så lite konkret trots alla vackra ord om bilfri innerstad och annat. Nu ska vänsterpartiet skärpa sej och bli mer pådrivande, lovade vi varandra. Ett problem är socialdemokraternas djupa splittring i frågan ("de är inget parti, de är en folkfront"). Ett annat är effektivt motarbetande och bakåtsträvande tjänstemän. Det har gått så långt att man nu aktivt headhuntar efter en rivande chefsperson som kan få något att hända med trafikpolitiken, avslöjade Karin Svensson Smith.

Allra sist konstaterades att mp hann först med att i Lund föreslå den politik som på v-initiativ redan tillämpas i Växjö och som innebär att kommunalanställda kan reducera sin arbetstid mot att de accepterar att lönen fryses. Facket gillar inte sådana individuella avtal men det får inte stå i vägen för en reform som kan ge arbetslösa en vettig sysselsättning, sades det med emfas.

Så var klockan halv elva och vi gick hem.

Organize!

Det finns kanske en raljant ton i ovanstående referat. Men framför allt var jag upplyft när jag gick ifrån mötet. Det finns en massa människor som aktivt engagerar sej för sin stad och dess angelägenheter enligt de klassiska medborgaridealen. Det mesta handlar om praktiska ting men de försöker också diskutera ideologi, och önskar att de hade mer tid till det. Diskussionen flyter effektivt, de flesta mötesdeltagarna yttrar sej. Den lokala demokratin fungerar.

Så engagerar dej i ett politiskt parti om du inte redan har gjort det! Det finns kanske inget bättre än de nuvarande arbetsformerna men de duger faktiskt. Oftast är politiken tung, men den behöver utföras, och ibland väcker den faktiskt lust och njutning.

Och bland de politiska partierna i Lund är vänsterpartiet inget dåligt val.

Gunnar Sandin



De replikerna utväxlades på partiets styrelsemöte nyligen. Nu berättade Roland Andersson, ledamot av kommunstyrelsen och partiets budgetexpert, att den rödgröna majoritetens målsättning om balans mellan kommunala inkomster och utgifter just ser ut att kunna uppfyllas år 1999. Han såg nöjd ut. I år är v faktiskt ett överbudsparti jämfört med mp och s, erkände han visserligen, men det beror på att vi i motsats till de andra vill ha kvar dansteatern, och så blir det ju inte.

I sammanhanget passade han på att bemöta påståendet om att Lunds kommun skulle vara snål mot kulturen. Vi ger Mejeriet pengar så att de kan utvecklas och vi bygger ut stadsbiblioteket, påpekade han. Det är välskötta institutioner där man vet att man får något för satsade pengar.

Det har hänt något viktigt med vänsterns politiska roll, sa han också. För handlade våra stora frågor om att plussa på en post om kanske tvåhundra miljoner med en halv miljon extra för att fixa något som låg oss om hjärtat. Nu börjar

knapp marginal det första delmålet, att ge de anställda deras månadslön för januari 1996. Sen gällde det att få övrig personal att fungera i sina ofta nya och ovana befattningar och att lära känna dem, deras starka och svaga sidor. En massa möten och idel praktiska arbetsuppgifter. Fanns det tid för ideologisk eftertanke?

Här blev diskussionen livlig, men så var också alla kommunaldelsnämnder där vänsterpartiet sitter med representerade på mötet. I vår nämnd står vänsterpartiet för alla nya initiativ men våra orutinerade politiker riskerar att tryckas till av en stark chef, vittnade en. Hos oss har reformen lett till att vi lokala politiker verkligen går ut på institutionerna i byn och ser hur de fungerar, berättade en annan. Det är viktigt att skapa en kommunalidentitet, en vikänsla, och det har vi gjort med våra personalfester, vår tidning och vår flagga, hävdade man från den väletablerade kdn Norr. Fast någon flagga tänkte hon inte skaffa till Söder, sa Kajsa med viss skärpa.

Surt om dubbelspåret

Gunnar Sandin har tyvärr rätt i det mesta han skriver om "dubbelspåret" i VB nr 28. Att det inte blir någon riksbangård har vi förstått länge, så uselt som det går för gods på spår. Dessutom börjar man nu tänka i andra banor, dvs att sätta samman heltåg på andra orter, så att någon rangering egentligen inte behövs. Vi minns bara med vilket engagemang en handfull skånska kommuner ägnade det sena 80-talet åt att slåss ömsom för, ömsom emot en riksbangård. Det är många arbetsmånader som spillas på detta projekt. Men – platsen är utvald, blir det så blir det vid Marieholm.

Den senaste lönsamhetskalkylen för SJ som Ines Uusman låtit marknadsföretaget Price Waterhouse göra, visar på samma negativa utveckling för SJ Gods. SJ:s halvårsrapport visar på samma nedgång totalt. Till månadsskiftet läggs "lastbil på spår" mellan Strömstad och Trelleborg ner. Tacka tusan för det – chaufförerna får ju inte betalt när dom åker tåg! Det är bara SJ Persontrafiks entreprenadverksamhet som lönar sig riktigt bra. Det tyder på att SJ tar för mycket betalt för att köra pendeltåg och pågatåg åt länsrafikbolagen, samtidigt som dessa, i varje fall i vårt län, tar mer och mer betalt för att finansiera Citytunneln i Malmö. I veckan har taxorna höjts med ful reklam: "En kontantresa ska aldrig kosta mer än 5 kr över förköpspriset". Det betyder ju inget annat än att rabatterna på magnetkortet minskar.

Får man klaga på järnvägen?

Det är naturligtvis trist att man ska behöva klaga på kollektivtrafiken och dess prispolitik. Tyvärr är det befogat, när man skinnar de resande, samtidigt som hela trafikpolitiken går ut på att gynna bilisterna. Åkarnas lobbyverksamhet sedan decennier har ju lönat sig – de långa landsvägstågen bli vi inte av med, mera gods blir det på landsväg, osv.

Det hindrar inte att gods som idag går på spår genom våra tätorter måste bort därifrån. Därför har de sydvästskånska "trattkommunerna" framgångsrikt samlat sig kring ett förslag till ett yttre godsspår – öster om Malmö och väster om Lund – för att avveckla den trafik som annars skulle tvinga fram ett tredje och fjärde spår genom tätorterna, med de risker det medför, förutom att de inte får plats. Banverket har ju också accepterat att det inte är dyrare att bygga ett separat spår än ett invid befintliga.

Denna förändrade syn hos kommuner och banverk är till stor del Lunds stadsbyggnadsdirektör Anders Tingvars förtjänst. Är det något han är riktigt bra på, så är det att driva infrastrukturfrågor,

särskilt spårstrukturen, där han och jag har en gemensam positiv syn. Tingvar har fått med sig elva västskånska kommuner, dock inte Burlöv, på den linjen som ledde till att banverket "lovade verka" för ett yttre godsspår.

Nu kan man naturligtvis undra vad det är värt som en förutsättning för Västkustbanans dubbelspår genom Lund, med fullmäktige har i alla fall accepterat det. Då vore det snarast helt fel att inte protestera mot att denna förutsättning spolas för att Citytunneln ska ha alla baninvesteringar. När kommunledningen ska uppvakta kommunikationsministern vet vi inte. Hon har ju andra problem att prata med Stig Larsson om.

Det är också helt klart att det blir protester när ett yttre godsspår ska förverkligas. Alla ingrepp och förändringar i människors närmiljö – i staden såväl som på landet – möts av protester. Gärna tågtrafik, men inte på min bakgård, det gäller inte bara "Tåggruppen". Det hörs från bönder och vårdare av kulturlandskapet, men när vägar ska byggas, är protesterna sällan av samma omfattning.

Gunnar Sandin cynisk

När Gunnar Sandin också sällar sig till kritikerna av yttre godsspåret och tycker att man ska acceptera att det kanske inte blir av, tolkar jag det som att han vill dra fram ett tredje och kanske fjärde spår genom Lund. Det skulle medföra rivning av armaturfabriken, och kanske stora delar av staden utefter befintlig järnväg, och det har tycks han inte ha något emot. Tur att Prytz tydligt sa ifrån i fullmäktige

i torsdag att vi inte accepterar ytterligare ett eller två spår genom staden.

Gunnar blev ju också sur när planerna på tredje spåret genom Stockholm stoppades, så något intresse av städernas kulturvärden har han nog inte. Nu formar sig protesterna i Stockholm mot en parallellbro till Årstabron, på grund av att dennas skönhet äventyras. Protesterna leds av Kjell Forshed, som är sambo med banverkets generaldirektör, så det ska bli intressant att se om hon låter sig påverkas...

Gunnars cyniska inställning till dem som protesterar när tåg ska dras fram, är dock det som både jag och andra reagerar mest mot. Gunnar fick sig en rejäl känga av sign. *Annelie L* i VB nr 29, som jag varmt stöder. Jag delar inte hennes oro, men väl hennes syn på Gunnars burdusa cynism.

Det är tur att inte Gunnar sitter i byggnadsnämnden. Då hade planen för Västkustbanan kunnat bli rejält försenad, om man följt hans råd att bokstavligen köra över Tåggruppens protester. Den grannliga behandling av dessa som stadsarkitektkontoret och byggnadsnämnden vinnlagt sig om har inte alltid varit lätt bära, men ärendet har i alla fall äntligen hamnat på fullmäktiges bord. Med god tid för dessa att läsa den tjocka boken. Än finns det kanske en majoritet för dubbelspåret – men det är inte säkert. Isåfall står banverket där med en onödig spårport och ett enkelspår, och några bullerskydd blir det naturligtvis inte alls.

Tho

Person och Nyrup gör samma tabbar

Göran Persson verkar inte vara ensam om att ha problem med s.k. MR-frågor. MR står för mänskliga rättigheter. Sådant som yttrandefrihet, mötesfrihet, föreningsfrihet, pressfrihet och en del andra friheter som är grundläggande för demokratin. Hans kollega som statsminister och socialdemokratisk partiledare Paul Nyrupe-Rasmussen i Danmark har också klantat till det för sig.

De står båda inför hotet om mistroendeomröstning i sina respektive parlament. Persson för att han lovordat den politiska stabiliteten i Kina på ett sätt, som inte är okontroversiellt och Nyrupe för att han, eller snarare en av hans ministrar vägrat Salomon Rushdie inresa i Danmark i samband med att han skulle ta emot ett stort författarpris från EU i Europas kulturhuvudstad.

Det är klart att Göran Persson är varm anhängare av demokratiska fri- och rättigheter och att han avskyr de övergrepp, som begåtts mot den kinesiska befolkningen och mot oppositionen av makt-

havarna i Peking. Det är lika klart att Nyrupe-Rasmussen och hans ministrar tar avstånd från mordhotet mot Rushdie och från mullorna i Iran. Problemet är nog att de är utrikespolitiskt okunniga och oskolade. Mona Sahlins brist på kunskap om utrikespolitik användes som ett argument mot henne, när hon ville bli statsminister. Frågan kom aldrig upp när Persson blev ende kandidaten.

Det är utmärkande för god nordisk utrikespolitisk tradition att människorättsfrågorna sitter i ryggmärken. I skarpa lägen är det också principfrågorna, som mänskliga rättigheter, som kommer i första rummet. Krämarfrågorna i andra! Persson gav intrycket av att det var tvärt om. Nyrupe fick det att se ut som om Danmark inte klarade att garantera säkerheten för en världsberömd författare och bekämpa motorcykelligister samtidigt. Det var givetvis nonsens.

Sedan har båda ställt till det för sig ytterligare när de försökt förklara vad de egentligen menade.

forts på sid 4

I huvudet på en ...

Itisdags var det medlemmöte hos ett av majoritetspartierna i Lund. Ungefär 20 % av medlemmarna dök upp. Ämnen som diskuteras var många: kommunens budget för nästa år, kommunaldelsnämndsreformen, 6-timmars arbetsdag, mm.

Till att börja med noterades att medlemstillströmningen fortsätter, i långsam men säker takt. Antalet personer som av politiska skäl lämnat partiet har under året inskränkt sig till en!

De ekonomiska ramarna som majoriteten arbetar inom, och som leder till en ekonomi i balans 1999 ger inte i sig utrymme för en utökning av den kommunala perssonen som av politiska skäl lämnat partiet har under året inskränkt sig till en! De ekonomiska ramarna som majoriteten arbetar inom, och som leder till en ekonomi i balans 1999 ger inte i sig utrymme för en utökning av den kommunala perssonen som av politiska skäl lämnat partiet har under året inskränkt sig till en! Detta kombinerat med en större samverkan mellan de olika verksamheter som kommunaldelsnämnderna har ansvar för, barnomsorg, äldreomsorg, skola, kultur, fritidsverksamhet plus viss parkskötsel, borde, var mötet överens om, kunna "ge mer för pengarna". Men då gäller det för oss, tillsammans med s och mp, att ligga i.

"Sex timmars arbetsdag" diskuterades utifrån den modell som man, på vänsterpartiinitiativ, infört i Växjö. Där har de kommunalt anställda erbjudits att byta ut de närmaste årens framförhandlade löneökningar mot en förkortning av arbetstiden med 5 timmar per vecka. Omkring 125 personer har hittills nappat på erbjudandet. Miljöpartiet har motionerat om att genomföra något liknande i Lund. SKTF, som är den fackliga organisation som visat störst intresse för frågan, har vid ett möte med representanter för vänsterpartiet pekat på möjligheten att kombinera arbetstidsförkortningen med, om inte nya fasta jobb så åtminstone med olika projektanställningar för de som nu går arbetslösa. Detta skulle betyda, dels att arbetstidsförkortningen också skulle ge en arbetsmängdsminskning för berörd personal, dels att personer som står utan fast anställning behåller kontakten med arbetslivet. Även i denna fråga var mötet överens om att "kampen fortsätter", bli i den nyinrättade arbetsförmedlingsnämnden. Den tidigare utlovade rapporten därifrån kommer så fort det finns något att rapportera. Ryktet säger att första sammanrådet skall äga rum den 19 november.

Slutligen konstaterades att det snart är val igen. Dvs snart i förhållande till när det var val sist. Av den anledningen beslöts att tillsätta en (liten) mellanvalskommitté bestående av pigga, kreativa vänsterpartister och ung vänstrare.

S-B P

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan).

NY ADRESS.....



"Oavsett vad Sverige gör"

EU-medlemskapet utvecklas raskt och nästan varje vecka händer det något nytt, som nu senast Calmforsrapportens mjuka nej till EMUs tredje steg, att ersätta kronan med euron. Men väl så intressant var kanske den konferens om euron som nyligen hölls i Stockholm med banker, industrier, Riksbanken och Börsen representerade. Sydsvenskan ägnade konferensen en helsida 27/10, men sedan kom den i skymundan genom det mera publikknipande grälet mellan Olof Johansson och Kjell-Olof Feldt.

Först några citat. Börschefen Bengt Rydén meddelade att börsen kommer att notera aktier och handel i euro oavsett om Sverige går med i EMU eller inte. "Vi vill inte förlora handel som vi gjorde under 80-talet till London". Rydén var mån om att åtgärden inte skulle tas som en provokation, men såg detta närmast som ett pedagogiskt problem.

ABB tänkte fortsätta att redovisa i dollar, medan Per Östberg, Volvo Group Finance, förklarade att "Oavsett vad Sverige beslutar sig för kommer Volvo att gå med i EMU". Av ett radioprogram nyligen framgick att det bl.a. betyder att underleverantörerna ska ge priser och få betalt i euro.

Låt oss spinna vidare på den här tråden. Svenskar får redan ha bankkonton utomlands. Svenska banker förbereder hantering av euro parallellt med kronor, och utländska banker som etablerar sig här kommer att göra detsamma. Med en så lättillgänglig euro kommer troligen många privatpersoner att konvertera till euro.

Vid varje avtalsförhandling brukar det vara långa diskussioner om hur löntagarna ska skyddas mot inflationen. Det kan inte dröja länge efter att valutaunionen bildats förrän någon större nattmangling avslutas med att parterna kommer ut och har slutit löneavtal i euro.

På samma sätt kan det bli ett intressant alternativ för långivare och låntagare att träffa avtal i euro. Långgivaren tjänar på att lånet är inflationssäkrat och låntagaren får en litet lägre ränta. Bankerna kommer att driva på den här övergången. De kan inte ta risken att ha en inlåning i stabila euro

medan utlåningen är i sjunkande kronor.

Skulle någon av principiella skäl vägra att ta emot betalning för en vara i euro, bör köparen kunna driva saken till EU-domstolen. Det är näst intill otänkbart att domstolen skulle ge säljaren rätt - euron är ju vid det laget unionens officiella betalningsmedel.

Den här processen kan gå långsamt och den kan gå fort. Om kronan håller sig stabil kan den ta tid, men då bortfaller å andra sidan poängen med egen valuta. Första gången det inträffar att kronan sjunker betydligt i värde, kommer detta att accelerera processen. När tillräckligt mycket ekonomisk verksamhet konverterat till euro blir kronkursen likgiltig; en devalvering ger inte längre en kostnadsfördel.

Slutsatsen är: Den svenska kronan kan idag inte bevaras genom politiska beslut. Den kommer att vittra bort, oavsett ett riksdagsbeslut eller en folkomröstning. Vill man spetsa till det, så kan inte ens EUs ministerråd hindra något EU-land att gå över till euro, vare sig landet ifråga uppfyllt konvergenskriterierna eller ej.

Jag förnekar inte att EMU-beslutet är en ödesfråga. Men beslutet är i allt väsentligt taget genom en rad steg. Det första var att man avskaffade valutareglerna och tillät företaget och enskilda att ha konton utomlands. EES-avtalet bekräftade kapitalets fria rörlighet. EU-inträdet fastslog domstolens myndighet i svenska angelägenheter. Införandet av euron i EU sker oavsett Sverige. Riksbankens frigörelse från politisk styrning är inte genomförd än men det är bara en tidsfråga.

Valutaunionen är en ekonomisk och demokratisk katastrof. Men den kan inte stoppas inom EUs ram. Det krävs en politisk ledning som har ett tydligt alternativ till EU och är beredd att sätta gränser för kapitalet.

Ingemar Dahlstrand

Om det svenska alfabetet

Sign. "En annan bokvän, tillika..." kommer i förra veckans VB med en massa spetsfundiga utläggningar om ljudvärden etc. i olika språk etc. inför mitt enkla påpekande att det finns 29 bokstäver i svenska alfabetet. Jag är materialist och ser till det konkreta och har nu räknat bokstäverna en gång till på min gamla Halda. För säkerhets skull kollade jag också teckenuppsättningen på min dator (Compaq, Pentium Pro 200 MHz, 64 MB RAM). När jag räknade de svenska bokstäverna (och alltså

forts från sid 3

Persson...

Det är så oproffsig skött att det åtminstone hos Göran Persson visar tydliga sprickor i fasaden. Bilden av den osårbara statsministern, den politiska scenens superstar rämnar och blottar en irriterad och pressad genomsnittspolitiker.

Läget i Sverige och Danmark är lika på så sätt att oppositionen är maktlös och frustrerad. Socialdemokraterna har säkrat makten för lång tid framöver med blocköverskridande allianser och som sista försvarslinje vänsterpartier, som vill in i den politiska värmen. Det är klart att det är oppositionens vanmakt, som ligger bakom de utsiktslösa hoten om misstroende i parlamenten. Ingen kan ta dem riktigt på allvar. Om vi håller oss till Sverige så är det viktigaste nog att vi har sett slutet på Göran Perssons smekmånad med massmedia. Han har visat sig sårbar. TV's bilder från Peking var mycket avslöjande. Dagens Nyheter skriverier på ledarsidan om hur den osäkra och irriterade statsministern drar sig i örnsnibben är också tecken på att man letar blottor.

Göran Persson har fungerat lysande när hans auktoritet inte har ifrågasatts och när han tillåtit dominera scenen efter eget behag. Men han har inte haft någon konkurrens. Nu är frågan hur han klarar sig i motvind och uppförbacke. Tabben i Peking skall inte ursäktas, men den kan rättas till. Det avgörande är om han kan klara trycket från missnöjda arbetslösa och från massmedia, som tappat respekten och fått blodvittring.

RV



inte ü, é, \$ och sånt) så fick jag det till 29. Jag är villig att upprepa detta inför Notarius Publicus eller, om så önskas, inför särskilt utsedd representanter för Kultur- och Fotbollsnämnden.

En bokvän.

Rättelse

Får tacka för den fina artikeln i senaste VB av Ingegerd Wedin. Hon skriver dock att Kreta varit förskonat från krig, men detta är tyvärr fel. Ön var indraget i världskriget då tyskarna sände fallskärmstrupper 1941 på våren och besatte ön. (En av deltagarna i aktionen var förtungviktsvärldsmästaren Max Schmeling som bröt båda benen.) Dessutom har ön varit indraget i strider mellan Grekland och Turkiet.

Göte Bergström

Annons

Leninbyst bortskänkes till sann leninist p.g.a. ändrad världsordning. Ring 13 16 19.

MÖTE MÖTE



Debatt på Norra Fäläden

- Integration -
Integration angår både dig och mig. Våga visa det!
Integration är nödvändig för vårt samhälles väl. Våga ta ditt ansvar!
Möte i Fälädsgårdens matsal tisdag 12 november kl 19.00
Reza Bankar
(lektor vid rättssociologiska institutionen i Lund) inleder.
Därefter frågor och diskussion.
Alla välkomna.

Arr: Hem & Skola på Norra Fäläden

Öppet möte om fackliga frågor.

I samband med Ung Vänster Lunds arbetsmarknadspolitiska kampanjveckla kommer vi att anordna ett öppet möte om fackliga frågor.
Jan-Erik Bong från Handels kommer att inleda med att prata om konflikten mellan Handels och Toys R S. Mötet infaller torsdagen den 21 november klockan 1800 på Ung Vänster/Vänsterpartiets lokal (Bredgatan 28). Alla är hjärtligt välkomna!

Ung Vänster Lund

KOMMUNALPOLITISKA GRUPPEN
Oversiktsplan - Agenda 21 är ämnet för det kommunalpolitiska mötet på **måndag 11 november kl 19.30 på partilokalen**. Både rapport från möten med s o mp och diskussion om hur vi skall arbeta vidare är att vänta.

RÖDA KAPELLET Rep Sö kl 18.45. Inför 30 november, låtar som förra gången.

STÖRBANDET Spelning lördag 9/11, Davidhallsgatan 23 i Malmö, in på gården. Samling 16.30

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Rolf Nilson och Göran Persson.

Näste redaktör: Thomas Schlyter.



Manus sänds per post till: Veckobladet, Bredg. 28, 222 21 Lund.
Onsdag e. 17 till fax 046-14 65 82.
Manus mottas gärna på 3,5" diskett eller e-mail: veckobladet@ltv.se
Telefon till redaktörerna:
Karin Blom 046-14 16 12
Rolf Nilson 046-12 90 44
Thomas Schlyter 046-14 75 05
Vid utebliven tidning ring:
Sven-Bertil Persson 046-13 82 13.